

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 maja 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 października 2021 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego: 1 lutego 2022 r.) J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie „V Cz [...] SO w S., I S [...] SA w L.” i zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł. Jednocześnie wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z 13 lipca 2021 r., V Cz [...], Sąd Okręgowy w S. oddalił zażalenie J. J. na postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z 16 marca 2020 r. w sprawie I C [...].

Postanowieniem z 18 października 2021 r., I S [...], Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę J. J. o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie V Cz [...] Sądu Okręgowego w S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 5 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 75, dalej: u.s.p.p.) skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. W orzecznictwie przyjmuje się, że z powyższego przepisu wynika, iż skarga może zostać skutecznie wniesiona wyłącznie w czasie, w którym postępowanie, którego skarga ta dotyczy, jest w toku, a więc nie zostało prawomocnie zakończone (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 czerwca 2021 r., I NSP 51/21; z 12 czerwca 2012 r., III SPP 20/12; z 27 lipca 2005 r., III SPP 127/05). W chwili wniesienia skargi oba postępowania wymienione przez Skarżącego były prawomocnie zakończone. Już z tego względu rozpoznawaną skargę należy uznać za niedopuszczalną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie zgłoszonych w niej wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie dla skarżącego pełnomocnika z urzędu.